

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту прав споживачів фінансових послуг

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) у статті 156¹:

абзац перший частини першої після слів «громадянам-споживачам» доповнити словами «(крім споживачів фінансових послуг);»

доповнити частинами п'ятою і шостою такого змісту:

«Ненадання, несвоєчасне надання споживачу фінансових послуг інформації про умови надання фінансової послуги, яку він має намір отримати, та іншої інформації, обов'язковість надання якої споживачу фінансових послуг передбачена законодавством, а також надання інформації про фінансову послугу, учасника ринку фінансових послуг, що містить неповні, неточні або недостовірні відомості (дані), -

тягнути за собою накладення штрафу на посадових осіб, фізичних осіб - підприємців від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною п'ятою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, -

тягнути за собою накладення штрафу на посадових осіб, фізичних осіб - підприємців від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

2) у статті 218 слово і цифри «статтями 156¹» замінити словами і цифрами «частинами першою - четвертою статті 156¹, статтями»;

3) частину першу статті 234³ після слів «пов'язані з» доповнити словами та цифрами «порушенням законодавства про захист прав споживачів (частини п'ята, шоста статті 156¹ - за порушення, вчинені учасниками ринків фінансових послуг, якщо державне регулювання ринку таких послуг здійснюється Національним банком України)»;

4) у частині першій статті 244⁴ слово і цифри «статті 156¹» замінити словами і цифрами «частини перша - четверта статті 156¹, статті»;

5) частину першу статті 244¹⁶ після слів «пов'язані з» доповнити словами та цифрами «порушенням законодавства про захист прав споживачів фінансових послуг (частини п'ята, шоста статті 156¹ - за порушення, вчинені учасниками ринків фінансових послуг, якщо державне регулювання ринку таких послуг здійснюється національною комісією, що здійснюється Національним банком України)»;

6) частину першу статті 244¹⁷ після слів «пов'язані з» доповнити словами та цифрами «порушенням законодавства про захист прав споживачів фінансових послуг (частини п'ята, шоста статті 156¹ - за порушення, вчинені учасниками ринків фінансових послуг, якщо державне регулювання ринку таких послуг здійснюється на сфері ринків фінансових послуг)»;

6) частину першу статті 244¹⁸ після слів «пов'язані з» доповнити словами та цифрами «порушенням законодавства про захист прав споживачів фінансових послуг (частини п'ята, шоста статті 156¹ - за порушення, вчинені учасниками ринків фінансових послуг, якщо державне регулювання ринку таких послуг здійснюється Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку)»;

7) у частині першій статті 255:

в абзаці другому пункту 1 цифри «155²-156²» замінити цифрами та словами «155²-156², частини перша - четверта статті 156¹, статті 156²»;

у пункті 2 цифри «156¹» замінити словами та цифрами «частини перша - четверта статті 156¹, статті»;

2. У Законі України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 51, ст. 292 із наступними змінами):

1) частину другу статті 1 доповнити абзацом третім такого змісту:

«Термін «споживач фінансових послуг» вживачеться в цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг»;

2) в абзаці сьомому частини першої статті 2 слова «фондового ринку» замінити словами «фондового ринку (у тому числі споживачі фінансових послуг) щодо фінансових послуг, які належать особами, які здійснюють професійну діяльність на ринку цінних паперів»;

3) пункт 4 частини першої статті 7 викласти в такій редакції:

«4) захист прав інвесторів (у тому числі споживачів фінансових послуг) щодо фінансових послуг, які належать особами, які здійснюють професійну діяльність на ринку цінних паперів, шляхом застосування заходів щодо запобігання і припинення порушення законодавства на ринку цінних паперів, застосування санкцій за порушення законодавства у межах своїх повноважень»;

4) у статті 8:

доповнити пунктом 5⁶ такого змісту:

«5⁶) розглядати справи про порушення прав споживачів фінансових послуг та накладати адміністративні стягнення, фінансові санкції та застосовувати заходи впливу, передбачені законодавством»;

доповнити пунктом 9² такого змісту:

«9²) самостійно чи спільно з іншими відповідними органами проводити перевірки осіб, які здійснюють професійну діяльність на ринку цінних паперів, на предмет дотримання законодавства про захист прав споживачів фінансових послуг»;

пункт 10 після слів «про цінні папери» доповнити словами «та фондовий ринок, а також законодавства про захист прав споживачів фінансових послуг»;

пункт 21 доповнити словами «та захист прав споживачів фінансових послуг».

3. У Законі України «Про Національний банк України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238 із наступними змінами):

1) у частині четвертій статті 5 слова «резерв переоцінки, який використовується на покриття нереалізованих витрат, а також інші резерви, які є джерелом фінансування інвестицій, що спрямовуються на забезпечення діяльності Національного банку» замінити словами «а також резерв переоцінки, який використовується на покриття нереалізованих витрат»;

2) у частині шостій статті 5¹ слово «додаткове» та слова і цифру «на формування інших резервів, які є джерелом фінансування інвестицій, що спрямовуються на забезпечення діяльності Національного банку, у розмірі до 2 відсотків від обсягу грошово-кредитних зобов'язань Національного банку та» виключити;

3) частину першу статті 7 доповнити пунктами 34 і 35 такого змісту:

«34) здійснює захист прав споживачів фінансових послуг, що належать банкам, а також іншими фінансовими установами та особами, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, державне регулювання на нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України;

35) організовує роботу та здійснює заходи з підвищення рівня фінансової грамотності населення»;

4) у частині першій статті 9:

у пункті 6 слова «та формування резервів, які є джерелом фінансування інвестицій, що спрямовуються на забезпечення діяльності Національного банку» виключити;

у пункті 10 слова «Законом України «Про здійснення державних закупівель» замінити словами «Законом України «Про публічні закупівлі»;

5) у частині другій статті 70 слова «Законом України «Про здійснення державних закупівель» замінити словами «Законом України «Про публічні закупівлі».

4. У Законі України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30 із наступними змінами):

1) частину другу статті 2 після слів «компанія з надання діоміжних послуг» доповнити словами «споживач фінансових послуг»;

2) у статті 56:

частину першу доповнити пунктом 7 такого змісту:

7) інформацію, обов'язковість надання якої передбачена законом»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«Національний банк України має право визначати мінімальний обсяг інформації, яка повинна надаватися споживачу фінансових послуг щодо кожного виду банківської послуги, якщо такий мінімальний обсяг інформації не встановлений законом».

5. У Законі України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 1, ст. 1 із наступними змінами):

1) в абзаці другому преамбули слова «захисту інтересів споживачів фінансових послуг» замінити словами «захисту прав та інтересів клієнтів фінансових установ, фізичних осіб - підприємців, які надають фінансові послуги»;

2) у частині першій статті 1:

у пункті 7 слова «споживачі фінансових послуг» замінити словом «клієнти»;

доповнити пунктами 7¹ і 7² такого змісту:

7¹) споживач фінансових послуг - фізична особа, яка отримує або має намір отримати фінансову послугу для задоволення особистих потреб, не пов'язаних із підприємницькою, незалежною професійною діяльністю;

7²) клієнт - фізична особа (у тому числі споживач фінансових послуг), фізична особа - підприємець або юридична особа, яка отримує або має намір отримати фінансову послугу»;

у пункті 10 слова «інтересів споживачів фінансових послуг» замінити словами «прав та інтересів клієнтів фінансових установ, фізичних осіб - підприємців, які надають фінансові послуги»;

3) у статті 3:

у частині першій слово «споживачам» замінити словом «клієнтам»;

доповнити частиною другою такого змісту:

«2. Відносини, що виникають у зв'язку із захистом прав споживачів фінансових послуг, регулюються законодавством про захист прав споживачів з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом»;

4) розділ I доповнити статтею 3¹ такого змісту:

«Стаття 3¹. Принципи захисту прав споживачів фінансових послуг

1. Захист прав споживачів фінансових послуг ґрунтуються на таких принципах:

1) забезпечення відповідального ставлення до всіх категорій споживачів фінансових послуг;

2) забезпечення своєчасного надання повної, точної та достовірної інформації про фінансові послуги, суб'єктів господарювання, які надають фінансові послуги, та про їх фінансовий стан;

3) сприяння просвітницької роботі з метою забезпечення обізнаності споживачів фінансових послуг, отримання ними наявності, знань та впевненості щодо розуміння ризиків, відповідальності та можливостей, пов'язаних із користуванням фінансовими послугами;

4) забезпечення відповідальної ділової поведінки осіб, які надають фінансові послуги, та їх уповноважених представників (осіб, що надають посередницькі послуги на ринках фінансових послуг);

5) забезпечення захисту коштів та інших активів споживачів фінансових послуг від шахрайства та зловживань;

6) забезпечення захисту персональних даних споживачів фінансових послуг;

7) створення і впровадження механізму досудового вирішення спорів щодо надання фінансових послуг;

8) сприяння конкуренції у сфері надання фінансових послуг»;

5) у статті 6:

у частині першій:

абзац п'ятій викласти в такій редакції:

«3) відомості про клієнта, який отримує фінансову послугу: прізвище, ім'я, по батькові, адреса проживання - для фізично

П'ЯТНИЦЯ, 18 ЖОВТНЯ 2019

ГОЛОС УКРАЇНИ № 199 (7205)

відомості про державну реєстрацію особи, яка надає фінансові послуги;

г) інформацію щодо включення фінансової установи до відповідного державного реєстру фінансових установ або Державного реєстру банків;

г) інформацію щодо наявності в особи, яка надає фінансові послуги, права на надання відповідної фінансової послуги;

д) контактну інформацію органу, який здійснює державне регулювання щодо діяльності особи, яка надає фінансові послуги;

2) фінансову послугу - загальну суму зборів, платежів та інших витрат, які повинен сплатити клієнт, включно з податками, або якщо конкретний розмір не може бути визначений - порядок визначення таких витрат;

3) договір про надання фінансових послуг:

а) наявність у клієнта права на відмову від договору про надання фінансових послуг;

б) строк, протягом якого клієнтом може бути використано право на відмову від договору, а також інші умови використання права на відмову від договору;

в) мінімальний строк дії договору (якщо застосовується);

г) наявність у клієнта права розірвати чи припинити договір, права дослідкового виконання договору, а також наслідки таких дій;

г) порядок внесення змін та доповнень до договору;

д) неможливість збільшення фіксованої процентної ставки за договором без письмової згоди споживача фінансової послуги;

4) механізми захисту прав споживачів фінансових послуг:

а) можливість та порядок позасудового розгляду скарг споживачів фінансових послуг;

б) наявність гарантійних фондів чи компенсаційних схем, що застосовуються відповідно до законодавства»;

доповнити частинами п'ятою і шостою такого змісту:

«5. Забороняється покладати на споживача фінансових послуг сплату будь-яких платежів, відшкодувань, штрафних санкцій за реалізацію ним права на відмову від договору, предметом якого є надання йому фінансової послуги, чи за дострокове розірвання (ініціювання дострокового розірвання) споживачем фінансових послуг такого договору, а також забороняється стягувати такі платежі, відшкодування, штрафні санкції.

Забороняється покладати на споживача фінансових послуг сплату будь-яких платежів, відшкодувань, штрафних санкцій за дострокове виконання ним умов договору, предметом якого є надання йому фінансової послуги, а також забороняється стягувати такі платежі, відшкодування та штрафні санкції.

6. Орган, який здійснює державне регулювання відповідного ринку фінансових послуг, має право визначити мінімальний обсяг інформації, яка повинна надаватися клієнту щодо кожного виду фінансових послуг, якщо такий мінімальний обсяг інформації не встановлений законом»;

8) у частині першій статті 12:

у пункті 6 слова «споживачам фінансових послуг» замінити словами «клієнтам цієї установи»;

абзац першій пункту 18 після слова «прав» доповнити словами «та інтересів»;

9) пункт 2 частини першої статті 19 після слова «захист» додовнити словами «прав та»;

10) у пункті 3 частини першої статті 20 слова «споживачів фінансових послуг» замінити словом «клієнтів»;

11) статтю 21 доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Органи, які здійснюють державне регулювання ринків фінансових послуг, та їх посадові особи здійснюють нагляд за додержанням законодавства про захист прав споживачів фінансових послуг, забезпечують реалізацію державної політики щодо захисту прав споживачів фінансових послуг у межах своєї компетенції, визначеній законом, у порядку, встановленому нормативно-правовими актами таких органів, зокрема:

1) розглядають звернення споживачів фінансових послуг (у тому числі щодо наявності в договорах умов, що обмежують права споживачів фінансових послуг), роз'яснюють їм законодавство з питань захисту прав споживачів фінансових послуг;

2) здійснюють контроль за дотриманням законодавства України про рекламу (в частині реклами у сфері фінансових послуг);

3) за результатами розгляду справ про порушення прав споживачів фінансових послуг застосовують до фінансових установ, інших суб'єктів господарювання, що надають фінансові послуги, та осіб, що надають посередницькі послуги на ринках фінансових послуг, у тому числі кредитних посередників, заходи впливу та накладають на посадових осіб юридичної особи або фізичних осіб - підприємців, які надають фінансові послуги, адміністративні стягнення;

4) перевіряють у фінансових установах та в інших суб'єктах господарювання, що надають фінансові послуги, додержання прав надання фінансових послуг та законодавства про захист прав споживачів;

5) одержують безоплатно від фінансових установ та інших суб'єктів господарювання, що надають фінансові послуги, діяльність яких перевіряється, інформацію, документи та іх копії (на паперових носіях або в електронній формі), письмові пояснення з питань діяльності, які характеризують фінансові послуги, які надаються цією установою, та щодо дотримання ними законодавства про захист прав споживачів фінансових послуг;

6) узагальнюють практику застосування законодавства з питань захисту прав споживачів фінансових послуг та публікують на своїх веб-сайтах щоквартальні огляди;

7) розробляють пропозиції щодо вдосконалення законодавства про захист прав споживачів фінансових послуг;

8) забезпечують проведення роз'яснювальної роботи щодо захисту прав споживачів фінансових послуг;

9) видають методичні рекомендації щодо підвищення рівня фінансової обізнаності споживачів фінансових послуг, враховуючи необхідність охоплення фінансовими послугами якомога ширших верств населення»;

12) статтю 22 доповнити частиною десятою такого змісту:

«10. Органи, які здійснюють державне регулювання ринків фінансових послуг, у межах своєї компетенції зобов'язані співпрацювати між собою щодо забезпечення захисту прав споживачів фінансових послуг, у тому числі обмінюватися інформацією щодо скарг споживачів, правворушень на ринку фінансових послуг, осіб, притягнутих до відповідальності»;

13) у частині першій статті 28:

у пункті 9 слова «споживачів фінансових послуг» замінити словом «клієнтів»;

пункти 10 і 12 після слова «послуги» доповнити словами «та захист прав споживачів фінансових послуг»;

доповнити пунктом 28 такого змісту:

«28) здійснює захист прав споживачів фінансових послуг»;

14) у частині першій статті 30 слова «споживачів фінансових послуг» замінити словом «клієнтів»;

15) в абзаці першому пункту 7 частини першої статті 40 слова «споживачів фінансових послуг» замінити словом «клієнтів»;

16) у статті 41:

у назві слова «до учасників ринків фінансових послуг» виключити;

в абзаці першому частини першої слова «до учасників ринків фінансових послуг (крім споживачів фінансових послуг)» виключити;

17) доповнити статтею 41¹ такого змісту:

«Стаття 411. Відповідальність за порушення прав споживачів

1. Ненадання, несвоєчасне надання споживачу фінансових послуг визначеній законодавством інформації про умови надання фінансових послуг або надання недостовірної інформації про фінансову послугу тягнути за собою відповідальність, встановлену законом.

2. Органи, які здійснюють державне регулювання ринків фінансових послуг, у межах своєї компетенції застосовують до фінансових установ, інших суб'єктів господарювання, що надають фінансові послуги, та осіб, які надають посередницькі послуги на ринках фінансових послуг, у тому числі кредитних посередників, штрафні санкції за такі порушення прав споживачів:

1) ненадання або надання не в повному обсязі споживачу фінансових послуг перед укладенням договору про надання фі-

нансових послуг визначеній законом інформації про умови надання фінансових послуг в обсязі, передбаченому законодавством, або надання недостовірної інформації про таку послугу - у розмірі від 300 до 600 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за кожен випадок такого ненадання, надання не в повному обсязі чи надання недостовірної інформації;

2) ненадання за запитом споживача фінансових послуг проекту договору про фінансову послугу, якщо такий обов'язок передбачено законом, у розмірі від 300 до 600 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за кожен випадок такого ненадання;

3) ненадання споживачу фінансових послуг у порядку, передбаченому частиною другою статті 6 цього Закону, примірника договору про надання фінансових послуг та додатків до нього (за наявності) - у розмірі від 300 до 600 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за кожен випадок такого ненадання;

4) непроведення оцінки кредитоспроможності споживача перед укладенням договору про фінансову послугу, якщо її обов'язкове проведення зазначено законом, - у розмірі від 300 до 600 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за кожен випадок непроведення перевірки;

5) укладення договору про надання фінансових послуг не в письмовій формі (якщо укладення договору в письмовій формі передбачено законом) - у розмірі від 300 до 600 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за кожен випадок;

6) збільшення в односторонньому порядку фіксованої процентної ставки або неповідомлення споживача у строк та порядку, встановлені законом, про зміну змінованої процентної ставки - у розмірі від 500 до 800 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за кожен випадок;

7) неповідомлення надавачем фінансової послуги споживача про відступлення зобов'язання за договором про надання фінансової послуги, якщо обов'язковість такого повідомлення встановлена законом, - у розмірі від 300 до 600 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за кожен випадок такого неповідомлення.

8) У Законі України «Про рекламу» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62 із наступними змінами):

1) статтю 24 викласти в такій редакції:

«Стаття 24. Реклама у сфері фінансових послуг

1. Рекламою у сфері фінансових послуг визнається реклама: фінансової установи або іншої особи, яка відповідно до закону має право надавати фінансові послуги, та її діяльність; фінансових послуг, що надаються або надання яких планується фінансовими установами, іншими особами, які відповідно до закону мають право надавати фінансові послуги.

Інформація у сфері фінансових послуг, яка відповідно до законодавства підлягає обов'язковому розміщенню та оприлюдненню, не вважається рекламою.

Інші вимоги до реклами цінних паперів та фондового ринку визначаються статтею 25 цього Закону.

Додаткові вимоги до реклами споживчого кредиту визначаються законом.

2. Рекламодавцями у сфері фінансових послуг можуть бути виключно фінансові установи або інші особи, які відповідно до закону мають право надавати фінансові послуги, а також особи, які виступають рекламодавцями за їх замовленням.

3. Реклама фінансових послуг, пов'язаних із залученням коштів населення, або осіб, які надають такі послуги, дозволяється, за умови внесення інформації про особу до державного реєстру фінансових установ або державного реєстру банків та наявності відповідного дозволу, виданого згідно із законами з питань регулювання окремих ринків фінансових послуг, або ліцензії на провадження діяльності з надання відповідної фінансової послуги. Така реклама повинна містити номер за державним реєстром фінансових установ або державним реєстром банків, номер зазначеного дозволу чи ліцензії, дату видачі та найменування органу, що видав дозвіл або ліцензію.

Це положення не застосовується у випадках, коли дается тільки реклама знака для товарів і послуг, найменування особи (за рекламами послуг).

4. Недобросовісна реклама у сфері фінансових послуг забороняється.

5) статтю 21 доповнити частиною третьою такого змісту:

1) реклама фінансових послуг без набуття особою, що їх надає, статусу фінансової установи чи без одержання нею відповідного дозволу або ліцензії, якщо законом для провадження діяльності з надання таких послуг передбачено набуття статусу фінансової установи чи одержання відповідного дозволу або ліцензії;

2) реклама фінансових послуг, надання яких на території України заборонено законом;

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення порядку ліцензування господарської діяльності

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) абзац перший частини першої статті 156 викласти в такій редакції:

«Роздрібна або оптова торгівля алкогольними напоями чи тютюновими виробами без марок акцизного податку чи з підробленими марками цього податку»;

2) у статті 1637:

в абзаці другому частини першої слова «від п'ятисот до тисячі» замінити словами «від однієї тисячі до двох тисяч»;

в абзаці другому частини другої слова «від однієї тисячі до двох тисяч» замінити словами «від двох тисяч до п'яти тисяч»;

3) у статті 164:

в абзаці першому частини першої слова «або без одержання ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню відповідно до закону, чи здійснення таких видів господарської діяльності з порушенням умов ліцензування, а так само без одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру» замінити словами «або без отримання ліцензії на провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню відповідно до закону, або у період зупинення дії ліцензії, у разі якщо законодавством не передбачено умови провадження ліцензійної діяльності у період зупинення дії ліцензії, або без одержання документа дозвільного характеру»;

в абзаці першому частини третьої слова «дозвільному органу» замінити словами «органу ліцензування, дозвільному органу»; доповнити частинами шостою і сьомою такого змісту:

«Порушення ліцензіатом установленого законом строку повідомлення органу ліцензування про зміну відомостей, зазначених у документах, що додавалися до заяви про отримання ліцензії, - тягне за собою накладення штрафу від двохсот п'ятдесяти до п'ятисот неоподаткованих мінімумів доходів громадян.

Невиконання ліцензіатом розпорядження про усунення порушення ліцензійних умов -

тягне за собою накладення штрафу від п'ятисот до однієї тисячі п'ятисот неоподаткованих мінімумів доходів громадян»;

4) в абзаці першому частини першої статті 1668 слова «або з порушенням умов ліцензування» замінити словами «або з порушенням порядку надання фінансових послуг юридичним особам, які за своїм правовим статусом не є фінансовими установами, але надають окремі фінансові послуги»;

5) абзац четвертий частини першої статті 16612 викласти в такій редакції:

«невнесення в установлені законом строки до ліцензійного реєстру відомостей, обов'язкове внесення яких передбачено законодавством у сфері ліцензування»;

6) пункт 1 частини першої статті 255 доповнити абзацом такого змісту:

«органів ліцензування (стаття 164 у частині, що стосується правопорушення у галузі господарської діяльності, ліцензії на проведення якої видає відповідний орган ліцензування)».

2. У пункті «» частини першої статті 20² Закону України «Про охорону навколошнього природного середовища» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 41, ст. 546; 2013 р., № 46, ст. 640; 2014 р., № 23, ст. 873) слова «ліцензії на проведення землевпорядників та землеоціочних робіт» виключити;

3. У Законі України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 51, ст. 292 із наступними змінами):

1) у статті 4:

частину другу виключити;

у частині третьї слова і цифри «урахуванням вимог статей 13 та 19 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» замінити словами і цифрою «дотриманням вимог статті 3 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності»»;

2) пункт 9 частини другої статті 7 після слів «а також» доповнити словами «зупиняє та»;

3) у пункті 3 статті 8 слова «їх дублікатів і копій, переоформлення зазначеніх ліцензій» виключити.

4. У Законі України «Про рекламу» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 8, ст. 62; 2008 р., № 18, ст. 197; 2009 р., № 19, ст. 257; 2010 р., № 34, ст. 486; 2012 р., № 39, ст. 463; 2017 р., № 33, ст. 359):

1) у статті 8:

у частині першій:

в абзаці восьмому слова «які підлягають обов'язковій сертифікації або» і «сертифіката» виключити;

абзац тринадцяти замінити п'ятьма новими абзацами такого змісту:

«розповсюджувати рекламу з метою відчуження об'єкта будівництва та його частин (у тому числі житлових та нежитлових приміщеннях) щодо об'єкта будівництва, який споруджується з використанням недержавних коштів, залучених від фізичних та юридичних осіб, у тому числі в управління:

без наявності у замовника будівництва права власності або користування земельною ділянкою, на якій споруджується об'єкт, що рекламиється;

без наявності у замовника будівництва права на виконання будівельних робіт на конкретному об'єкті, що рекламиється, отриманого відповідно до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

без наявності у суб'єкта господарювання, що здійснює будівництво об'єктів, які за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів із середніми (СС2) та значними (СС3) наслідками, ліцензії на провадження господарської діяльності з будівництва відповідних об'єктів;

для житлових будинків - також без наявності у суб'єкта господарювання, що здійснює залучення недержавних коштів фізичних та юридичних осіб, у тому числі в управління, для фінансування спорудження житлового будинку, ліцензії на провадження господарської діяльності з наданням фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів), а саме управлінням для фінансування об'єктів будівництва та/або здійснення операцій з нерухомістю відповідно до Закону України «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю», або без наявності свідоцтва про реєстрацію випуску цільових облігацій, виконання зобов'язань за якими забезпечується одиницею нерухомості, що споруджується».

У зв'язку з цим абзац чотирнадцяти вважати абзацом п'ятнадцятим;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Розповсюджувачи реклами не можуть поширювати реклами, якщо відповідно до законодавства види діяльності або товари, їх виробництво чи реалізація, що рекламиуються, вимагають наявності відповідних дозволів або ліцензії та якісно у відповідних реєстраціях, що ведуться органами ліцензування та дозвільними органами, відсутність яких у управління, дозволяється лише:

за наявності у замовника будівництва права власності або користування земельною ділянкою, на якій споруджується об'єкт, що рекламиється;

за наявності у замовника будівництва права на виконання будівельних робіт на конкретному об'єкті, що рекламиється, отриманого відповідно до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

за наявності у суб'єкта господарювання, що здійснює будівництво об'єктів, які за класом наслідків (відповідальності) належать до

об'єктів із середніми (СС2) та значними (СС3) наслідками ліцензії на провадження господарської діяльності з будівництва відповідних об'єктів;

для житлових будинків - також за наявності у суб'єкта господарювання, що здійснює залучення недержавних коштів фізичних та юридичних осіб, у тому числі в управління, для фінансування спорудження житлового будинку, ліцензії на провадження господарської діяльності з наданням фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів), а саме управлінням майном для фінансування об'єктів будівництва та/або здійснення операцій з нерухомістю відповідно до Закону України «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю», або за наявності свідоцтва про реєстрацію випуску цільових облігацій, виконання зобов'язань за якими забезпечується одиницею нерухомості, що споруджується.

Така реклама має містити реквізити документів, визначених цією частиною».

5. У Законі України «Про захист суспільної моралі» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 14, ст. 192 із наступними змінами):

1) частину четверту статті 8 виключити;

2) статтю 9 виключити;

3) у статті 13:

у частинах сьомій і восьмій слова «ліцензії та інших необхідних» виключити;

частину десяту виключити;

4) частини першу і шосту статті 14 виключити;

5) у статті 15:

частину третю виключити;

у частині четвертій слова «чи ліцензування» виключити;

частини п'ятої і шосту виключити.

6. Частину першу статті 9 Закону України «Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 6, ст. 138) викласти в такій редакції:

«Виробництво вибухових матеріалів промислового призначення за переліком, що визначається Кабінетом Міністрів України, здійснюється на спеціалізованих підприємствах або на стаціонарних і пересувних пунктах в умовах підприємств, що проводять вибухову роботу, на підставі ліцензії, яка видається органом виконавчої влади, визначеним Кабінетом Міністрів України відповідно до Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності».

7. У Законі України «Про організацію формування та обігу кредитних історій» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 32, ст. 421; 2009 р., № 29, ст. 394; 2011 р., № 11, ст. 69):

1) у статті 15:

частини другу і третю викласти в такій редакції:

«2. Діяльність Бюро здійснюється за умови відповідності вимогам, встановленим статтею 14 цього Закону, та наявності Положення Бюро, затвердженого Уповноваженим органом.

3. Положення Бюро, зокрема, повинно містити правила:

а) збору, опрацювання, коригування та передавання інформації;

б) надання кредитних звітів;

в) зберігання та захисту інформації;

г) ведення реєстру запитів кредитних історій»;

у частині четвертій слова «протягом одного місяця з моменту отримання ліцензії» виключити;

2) у статті 16:

пункт 2 частини другої виключити;

у частині третьій:

пункт 1 виключити;

у пункті 4 слова «відкликання ліцензії та» виключити.

8. У Законі України «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 2-3, ст. 36 із наступними змінами):

1) абзац четвертий статті 11 виключити;

2) частини шістнадцятої і сімнадцятої статті 26 виключити.

9. У Законі України «Про ветеринарну медицину» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 5-6, ст. 53 із наступними змінами):

1) у визначені терміна «заклад ветеринарної медицини» статті 1 слова «за ліцензією» виключити;

П'ЯТНИЦЯ, 18 ЖОВТНЯ 2019

ГОЛОС УКРАЇНИ № 199 (7205)

У зв'язку з цим абзаци четвертий - восьмий вважати відповідно абзацами п'ятим - дев'ятим;

в абзаци сьому слово «та порядок набрання чинності рішеннями органу ліцензування» виключити;

в абзаци другому пункту 4 слова «ліцензування виду господарської діяльності застосовується лише до такого виду» замінити словами «ліцензування застосовується лише до такого виду господарської діяльності»;

абзац третій пункту 5 доповнити словами «якщо інше не встановлено законом»;

пункт 6 після абзаку першого доповнити новим абзаком такого змісту:

«внесення відомостей про ліцензування видів господарської діяльності суб'єктів господарювання до ліцензійних реєстрів».

У зв'язку з цим абзаки другий - четвертий вважати відповідно абзацами третім - п'ятим;

4) у статті 4:

у частині першій:

пункти 1, 3 і 8 викласти в такій редакції:

«1) розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавства у сфері ліцензування»;

«3) погоджує проекти нормативно-правових актів у сфері ліцензування (у тому числі проекти ліцензійних умов)»;

«8) видає розпорядження відповідно до повноважень, визначених цим Законом»;

пункти 9 і 10 виключити;

пункти 11 викласти в такій редакції:

«11) одержує інформацію з питань ліцензування та контролю за наявністю ліцензій у суб'єктів господарювання від органів ліцензування, органів, посадові особи яких відповідно до Кодексу України про адміністративні правопорушення складають протоколи про адміністративні правопорушення щодо виявлення провадження господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, без отримання ліцензії або у період зупинення дії ліцензії, зокрема щорічний ліцензійний звіт та щорічний звіт про виявлення провадження господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, без отримання ліцензії або у період зупинення дії ліцензії»;

доповнити пунктами 13 і 14 такого змісту:

«13) веде у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, Реєстр розгляду скарг здобувачів ліцензій, ліцензіятів на дії (бездіяльність) органів ліцензування щодо порушення законодавства у сфері ліцензування;

14) надає на підставі рішення Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування погодження на проведення позапланової перевірки додержання ліцензіятів вимог ліцензійних умов з підстав, передбачених пунктами 2, 4 і 5 частини третьої статті 19 цього Закону»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Розпорядження спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування, прийняті в межах його повноважень, є обов'язковими до виконання органами ліцензування, юридичними особами всіх форм власності, а також фізичними особами - підприємцями.

Розпорядження спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування може бути оскаржено до суду»;

5) у статті 5:

у частині першій слова «за регламентом» замінити словами «відповідно до положення»;

пункти 1 і 2 частини другої викласти в такій редакції:

«1) розгляд скарг здобувачів ліцензій, ліцензіятів на дії (бездіяльність) органу ліцензування щодо порушення законодавства у сфері ліцензування;

2) розгляд звернень органів ліцензування щодо проведення по запланових перевірок додержання ліцензіятів вимог ліцензійних умов на підставах, передбачених пунктами 2, 4 і 5 частини третьої статті 19 цього Закону»;

частину п'яту доповнити абзаком третім такого змісту:

«Представники органів державної влади, які забезпечують формування, реалізацію державної політики у сфері ліцензування господарської діяльності, та органів ліцензування становлять 50 відсотків складу Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування»;

частину сьому викласти в такій редакції:

«7. У разі надходження до спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування скарги на дії (бездіяльність) органу ліцензування щодо порушення ним законодавства у сфері ліцензування спеціально уповноважений орган з питань ліцензування протягом трьох робочих днів з дня її одержання:

1) повідомляє рекомендованим листом або за допомогою засобів телекомунікацій здобувача ліцензії чи ліцензіата, а також орган ліцензування за підставами, на які відповідається засіданням Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування;

2) запрошує відповідного здобувача ліцензії чи ліцензіата та орган ліцензування до участі в засіданні Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування;

3) запитує в органу ліцензування копії документів, що стосуються оскаржуваних рішень (крім відомостей, які містяться у відкритих реєстрах), у межах матеріалів ліцензійної справи ліцензіата;

4) передає скаргу та інші документи (в міру надходження) до Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування.

У разі потреби спеціально уповноважений орган з питань ліцензування може запитати в органу ліцензування додаткові документи, що стосуються прийняття органом ліцензування оскаржуваного рішення. З метою оперативного опрацювання відповідні запити можуть передаватися за допомогою засобів телекомунікацій.

Скарга на дії органу ліцензування щодо порушення ним законодавства у сфері ліцензування розглядається в суді.

У день отримання повідомлення про прийняття спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування скарги до розгляду орган ліцензування вносить до ліцензійного реєстру дату і номер повідомлення спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування про розгляд скарги Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування та розміщує інформацію про зупинення дії рішення органу ліцензування, що оскаржується, до прийняття розпорядження спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування на підставі рішення Експертно-апеляційної ради;

2) запрошує відповідного здобувача ліцензії чи ліцензіата та орган ліцензування до участі в засіданні Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування;

3) запитує в органу ліцензування копії документів, що стосуються оскаржуваних рішень (крім відомостей, які містяться у відкритих реєстрах), у межах матеріалів ліцензійної справи ліцензіата;

4) передає скаргу та інші документи (в міру надходження) до Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування.

Орган ліцензування, який одержав розпорядження спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування про розгляд скарг, зобов'язаний в установлений строк з дати отримання такого розпорядження подати спеціально уповноваженому органу з питань ліцензування інформацію про виконання вимог такого розпорядження разом із підтвердними документами.

12. Доведення доцільності проведення органом ліцензування по запланованій перевірці ліцензіата на підставах, передбачених пунктом 2 чи частини третьої статті 19 цього Закону, покладається на юридичну, фізичну особу - підприємця чи фізичну особу, яка подає відповідне звернення (позаплановане), для чого такі особи або їхні представники запрошуються на засідання Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування.

Доведення доцільності проведення органом ліцензування по запланованій перевірці ліцензіата на підставах, передбачених пунктом 2 чи частини третьої статті 19 цього Закону, покладається на орган ліцензування, представники якого запрошуються на засідання Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування.

6) у статті 6:

у частині другій:

пункт 1 викласти в такій редакції:

«1) отримує та розглядає заяву з документами, а також повідомлення, подані якими до органу ліцензування передбачено законом, і за результатом їх розгляду приймає рішення про:

залишення заявів без розгляду;

видачу ліцензії чи відмову у видачі ліцензії;

переоформлення ліцензії;

зупинення дії ліцензії повністю чи частково;

відновлення дії ліцензії повністю чи частково;

анулювання ліцензії повністю чи частково;

розширення або звуження провадження виду господарської діяльності ліцензіатом;

видачу інших документів, визначених законом, що стосуються повноважень органу ліцензування.

7) у статті 7:

у частині другій:

пункт 1 викласти в такій редакції:

«1) отримує та розглядає заяву з документами, а також повідомлення, подані якими до органу ліцензування передбачено законом, і за результатом їх розгляду приймає рішення про:

залишення заявів без розгляду;

видачу ліцензії чи відмову у видачі ліцензії;

переоформлення ліцензії;

зупинення дії ліцензії повністю чи частково;

відновлення дії ліцензії повністю чи частково;

анулювання ліцензії повністю чи частково;

розширення або звуження провадження виду господарської діяльності ліцензіатом;

видачу інших документів, визначених законом, що стосуються повноважень органу ліцензування.

8) у статті 8:

у частині другій:

пункт 1 викласти в такій редакції:

«1) отримує та розглядає заяву з документами, а також повідомлення, подані якими до органу ліцензування передбачено законом, і за результатом їх розгляду приймає рішення про:

залишення заявів без розгляду;

видачу ліцензії чи відмову у видачі ліцензії;

переоформлення ліцензії;

зупинення дії ліцензії повністю чи частково;

відновлення дії ліцензії повністю чи частково;

анулювання ліцензії повністю чи частково;

розширення або звуження провадження виду господарської діяльності ліцензіатом;

видачу інших документів, визначених законом, що стосуються повноважень органу ліцензування.

9) у статті 9:

у частині другій:

пункт 1 викласти в такій редакції:

«1) отримує та розглядає заяву з документами, а також повідомлення, подані якими до органу ліцензування передбачено законом, і за результатом їх розгляду приймає рішення про:

залишення заявів без розгляду;

видачу ліцензії чи відмову у видачі ліцензії;

переоформлення ліцензії;

зупинення дії ліцензії повністю чи частково;

відновлення дії ліцензії повністю чи частково;

анулювання ліцензії повністю чи частково;

розширення або звуження провадження виду господарської діяльності ліцензіатом;

видачу інших документів, визначених законом, що стосуються повноважень органу ліцензування.

10) у статті 10:

у частині другій:

пункт 1 викласти в такій редакції:

«1) отримує та розглядає заяву з документами, а також повідомлення, подані якими до органу ліцензування передбачено законом, і за результатом їх розгляду приймає рішення про:

залишення заявів без розгляду;

видачу ліцензії чи відмову у видачі ліцензії;

вок та підписані здобувачем ліцензії, ліцензіатом або іншою уповноваженою на це особою;

частину сьому після слів «підтвердні документи» доповнити словами «подані у паперовій формі»;

у другому реченні частини восьмої слова «органу ліцензування відається» замінити словами «органу ліцензування надається (надсилається рекомендованім листом чи за допомогою засобів телекомуникації»;

частину дев'яту викласти в такій редакції:

«9. Документи, подані у спосіб, передбачений пунктом 2 частини першої цієї статті, в останній день закінчення строку, встановленого Законом, вважаються такими, що подані своєчасно»;

11) у статті 11:

у назві слово «одержання» замінити словом «отримання»;

частину першу доповнити абзацами другим і третім такого змісту:

«Якщо документи подаються нарочно, здобувач ліцензії пред'являє документ, що посвічує його особу.

У разі подання документів представником здобувача ліцензії додатково пред'являється оригінал документа (засвідчена копія), що засвічує його повноваження»;

у частині другій:

абзац другий викласти в такій редакції:

«для юридичної особи - повне найменування, ідентифікаційний код, місцезнаходження, перелік відокремлених підрозділів, у межах яких планується провадження господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню»;

в абзаці третьому слова «орган державної податкової служби» замінити словами «контролюючий орган»;

у пункті 2 слово «одержати» замінити словом «отримати»;

у частині третьій:

у пункті 1 слово «вимог» замінити словом «умов»;

у пункті 2:

слова «(або довірені особи)» замінити словами «(або його уповноваженого представника)»;

слова «органу державної податкової служби» замінити словами «контролюючого органу»;

слова «орган державної податкової служби» замінити словами «контролюючий орган»;

у пункті 3 слово «одержання» замінити словом «отримання» та доповнити словами «(у разі подання документів у паперовій формі)»;

у частині четвертій:

після слова «документів» доповнити словами «що додаються до заяви про отримання ліцензії»;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«Документи, копії яких подавалися до органу ліцензування відповідно до цього Закону, та документи (копії), що підтверджують достовірність даних, зазначених здобувачем ліцензії в документах, що подавалися органу ліцензування, зберігаються ліцензіатом протягом дії ліцензії»;

у частині п'ятій:

в абзаці першому слова «(суб'єкта господарювання)» виключити;

пункт 2 викласти в такій редакції:

«2) зазначення в документах, що подаються для отримання ліцензії, інформації або подання документів, не передбачених ліцензійними умовами»;

доповнити пунктом 4 такого змісту:

«4) наявність на документі (його копії), що подається суб'єктом господарювання, відбитка його печатки або нотаріального засвідчення вірності копії документа, якщо обов'язковість такого нотаріального засвідчення не встановлена законом»;

у частині шостій і сьомій слово «одержання» замінити словом «отримання»;

частину восьму виключити;

12) у статті 12:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Орган ліцензування протягом п'яти робочих днів з дня одержання заяви про отримання ліцензії встановлює наявність або відсутність підстав для залишення її без розгляду і в разі їх наявності приймає відповідне рішення.

Рішення про залишення заяви про отримання ліцензії без розгляду набуває чинності з дня його прийняття та підлягає обов'язковому оприлюдненню на офіційному веб-сайті органу ліцензування і внесененню інформації про таке рішення до ліцензійного реєстру наступного робочого дня після його прийняття»;

у частині другій:

пункт 1 викласти в такій редакції:

«1) подання не в повному обсязі документів, що додаються до заяви для отримання ліцензії, крім подання документів у порядку, передбаченому частиною п'ятою цієї статті»;

доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) наявність інформації про здійснення контролю за діяльністю суб'єкта господарювання у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції», резидентами держав, що здійснюють збройну агресію проти України, у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про оборону України»;

у частині третьій:

у пункті 3 слова «орган державної податкової служби» замінити словами «контролюючий орган»;

пункт 4 доповнити словами «викладені в чіткі та однозначній формі»;

частину четверту виключити;

частину п'яту доповнити абзацами другим і третім такого змісту:

«При повторному поданні до органу ліцензування здобувачем ліцензії заяви про отримання ліцензії до такої заяви додаються лише ті підтвердні документи, що стали підставою для прийняття рішення про залишення заяви без розгляду, за умови, що попередньо подані документи, що знаходяться в ліцензійній справі, на момент повторної подачі заяви зберегли свою актуальність.

Збереженням актуальності є достовірність документів, що додаються до заяви про отримання ліцензії, та відповідність зазначенних у них даних ліцензійним умовам»;

13) у статті 13:

назув додоповнити словами «видача ліцензії»;

у частині першій:

слов «та підтвердні документи» виключити;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«При повторному розгляді документів не допускається відмова у видачі ліцензії з причин, раніше не зазначених у рішенні про відмову у видачі ліцензії (крім неусунення чи усунення не в повному обсязі здобувачем ліцензії причин, що стали підставою для попередньої відмови); наявності в новій інформації, поданій здобувачем ліцензії, підстав для прийняття рішення про відмову у видачі ліцензії» за умови, що на момент повторного розгляду раніше подані документи зберегли свою актуальність»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. У разі встановлення наявності підстав для відмови у видачі ліцензії орган ліцензування приймає обґрутоване рішення про відмову у видачі ліцензії, що набирає чинності з дня його прийняття та підлягає обов'язковому оприлюдненню на офіційному веб-сайті органу ліцензування наступного робочого дня, після його прийняття.

Рішення про відмову у видачі ліцензії може бути оскаржено до Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування, суду»;

у частині третьій:

пункт 1 викласти в такій редакції:

«1) встановлення невідповідності здобувача ліцензії ліцензійним умовам»;

у першому реченні пункту 2 слова «на момент подання документів здобувачем ліцензії чи ліцензіатом наявності розбіжності між даними, наведеними у них, та фактичним станом цього суб'єкта господарювання» замінити словами «наявності розбіжності між даними у підтвердніх документах та фактичним станом цього суб'єкта господарювання на момент подання документів»;

доповнити пунктом 3 такого змісту:

«3) наявність в органі ліцензування інформації про рішення суспільного здобувача ліцензії, що забороняє йому провадити окремий вид господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, та набрало законної сили відповідно до статті 255 Кодексу адміністративного судочинства»;

у пункті 3 частини шостій після слів «юридичної особи» доповнити словами «згідно з Єдиним державним реєстром юридичних

осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань», а слова «орган державної податкової служби» замінити словами «контролюючий орган»;

абзац другий частини сьомої виключити;

частину восьму після слів «видача ліцензії» доповнити словами «або про відмову в її видачі»;

частину дев'яту викласти в такій редакції:

«9. Рішення набирає чинності та оприлюднюється на офіційному веб-сайті органу ліцензування, а інформація про таке рішення вноситься до ліцензійного реєстру наступного робочого дня після його прийняття»;

у частині десятій слова «розрахункові реквізити» замінити словами «реквізити рахунку»;

частини тринадцятої та шістнадцятої виключити;

14) у статті 14:

частину першу доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«Платя за звуження провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, не справляється»;

у частині другій слова «оприлюднення на порталі електронних сервісів рішення про видачу ліцензії» замінити словами «внесення запису щодо рішення про видачу ліцензії до ліцензійного реєстру»;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. Платя за видачу ліцензії зараховується до відповідних бюджетів згідно з Бюджетним кодексом України»;

доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сferах казначейського обслуговування бюджетних коштів, бухгалтерського обліку виконання бюджетів, забезпечує органам ліцензування доступ до інформації щодо внесення ліцензіатами плати, визначенії цим Законом, у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів»;

15) у статті 15:

у частині першій:

слова «орган державної податкової служби» у всіх відмінках замінити словами «контролюючий орган» у відповідному відмінку;

слово «невідкладно» замінити словами «протягом п'яти робочих днів після зазначених змін»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Ліцензіят зобов'язаний повідомляти орган ліцензування про всі зміні даних, зазначених у заяві, документах та відомостях, що додавалися до заяві про отримання ліцензії, протягом строку, встановленого ліцензійними умовами. У разі відсутності ліцензійних умов зобов'язаний повідомляти орган ліцензування про всі зміні даних, зазначених у заяві, документах та відомостях, що додавалися до заяві про отримання ліцензії, протягом одного місяця з дня, наступного за днем їх настання.

У разі порушення ліцензіатом строку повідомлення органу ліцензування про зміни даних, зазначених у заяві, документах та відомостях, що додавалися до заяві про отримання ліцензії, ліцензіят також притягається до адміністративної відповідальності»;

у першому реченні частини четвертої і другому реченні частини п'ятої слово «одержанням» замінити словом «отриманням»;

у частині сьомій:

абзац п'яты і шостий виключити;

абзац сьомий викласти в такій редакції:

«Непереоформлена у встановлений строк ліцензія підлягає анулюванню»;

частину восьму і десяту викласти в такій редакції:

«8. У разі звуження ліцензіатом провадження виду господарської діяльності на певну частину такий ліцензіят подає до органу ліцензування заяву про звуження провадження виду господарської діяльності, в якій зазначається частину виду господарської діяльності, до яко

П'ЯТНИЦЯ, 18 ЖОВТНЯ 2019

ГОЛОС УКРАЇНИ № 199 (7205)

тки платників податків, повідомила про це відповідний контролюючий орган та має відмітку в паспорти);

4) підстави для анулювання ліцензії повністю або частково.

16. Рішення про анулювання ліцензії, прийняті на підставах, передбачених пунктами 1, 3-5 і 9 частини дванадцятої цієї статті, на бирає чинності з дня його прийняття.

17. Рішення про анулювання ліцензії, прийняті на підставах, передбачених пунктами 2, 6-8 і 10 частини дванадцятої цієї статті, набирає чинності через 30 календарних днів з дня його прийняття.

18. Орган ліцензування вносить інформацію щодо рішення про анулювання ліцензії до ліцензійного реєстру, а також оприлюднює його на офіційному веб-сайті наступного робочого дня після його прийняття; інформує ліцензіата щодо рішення про анулювання ліцензії повністю або частково протягом п'яти календарних днів шляхом направлення йому рекомендованого листа.

19. Якщо ліцензіат протягом строку набрання чинності рішенням органу ліцензування про анулювання ліцензії або зупинення дії ліцензії повністю або частково подає скаргу до Експертно-апеляційної ради на офіційному веб-сайті наступного робочого дня після його прийняття; інформує ліцензіата щодо рішення про анулювання ліцензії повністю або частково протягом п'яти календарних днів шляхом направлення йому рекомендованого листа.

20. У разі анулювання ліцензії на підставах, передбачених пунктами 2, 6-10 частини дванадцятої цієї статті, посадова особа суб'єкта господарювання притягається до адміністративної відповідальності, а суб'єкт господарювання може подати заяву про отримання ліцензії на право провадження відповідного виду господарської діяльності (повністю або частково) не раніше ніж через один рік з дня набрання чинності рішенням органу ліцензування про анулювання попередньої ліцензії.

21. Рішення органу ліцензування може бути оскаржено до Експертно-апеляційної ради з питань ліцензування, суду;

17) у статті 17:

у частині першій:

абзац другий виключити;

доповнити абзацами третім та четвертим такого змісту:

«При веденні ліцензійних справ орган ліцензування повинен дотримуватися вимог законодавства щодо захисту інформації з обмеженім доступом.

Зберігання ліцензійних справ в електронній формі на електронних носіях інформації та подання їх до архівних установ здійснюється відповідно до Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг»;

частину третю виключити;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Ліцензійна справа зберігається протягом строку, визначеного законодавством»;

18) у статті 18:

назву і частину першу викласти в такій редакції:

«Стаття 18. Ліцензійні реєстри та їх взаємодія з Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань

1. Порядок формування, ведення ліцензійного реєстру та передачі відомостей, що містяться в ліцензійному реєстрі, встановлюють Кабінетом Міністрів України. Ліцензійний реєстр є відкритим.

Відомості з ліцензійних реєстрів та Реєстру розгляду скарг здобувачів ліцензії, ліцензіатів на дії (бездіяльність) органу ліцензування щодо порушення законодавства у сфері ліцензування відображаються в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань в обсягах та відповідно до вимог Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб - підприємців та громадських формувань».

Передача відомостей з ліцензійних реєстрів та Реєстру розгляду скарг здобувачів ліцензії, ліцензіатів на дії (бездіяльність) органу ліцензування щодо порушення законодавства у сфері ліцензування відповідно до цього Закону, крім рішень про залишення заяви про отримання ліцензії без розгляду, відмову у видачі ліцензії, - наступного робочого дня після їх прийняття;

2) відомості про:

місця провадження ліцензіатом виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню (у тому числі дата внесення відомостей про місця провадження виду господарської діяльності);

оскарженням ліцензіатом рішення органу ліцензування до суду;

рішення суду із зазначенням результату розгляду оскаржуваного рішення органу ліцензування - наступного робочого дня після отримання органом ліцензування таких відомостей.

Спеціально уповноважений орган з питань ліцензування вносить до Реєстру розгляду скарг здобувачів ліцензії, ліцензіатів на дії (бездіяльність) органу ліцензування щодо порушення законодавства у сфері ліцензування відомості про:

дату і номер повідомлення спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування про прийняття до розгляду Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування відповідно до цього Закону, крім рішень про залишення заяви про отримання ліцензії без розгляду, відмову у видачі ліцензії, - наступного робочого дня після їх прийняття;

2) відомості про:

місця провадження ліцензіатом виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню (у тому числі дата внесення відомостей про місця провадження виду господарської діяльності);

оскарженням ліцензіатом рішення органу ліцензування до суду;

рішення суду із зазначенням результату розгляду оскаржуваного рішення органу ліцензування - наступного робочого дня після отримання органом ліцензування таких відомостей.

Спеціально уповноважений орган з питань ліцензування вносить до Реєстру розгляду скарг здобувачів ліцензії, ліцензіатів на дії (бездіяльність) органу ліцензування щодо порушення законодавства у сфері ліцензування відомості про:

дату і номер повідомлення спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування про прийняття до розгляду Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування відповідно до цього Закону, крім рішень про залишення заяви про отримання ліцензії без розгляду, відмову у видачі ліцензії, - наступного робочого дня після їх прийняття;

2) відомості про ліцензування, визначені абзацами шостим, дванадцятим, тринадцятим пункту 45 частини другої та абзацами шостим, дванадцятим, тринадцятим пункту 20 частини четвертої статті 9 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань», - наступного робочого дня після направлення спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування повідомлення про прийняття до розгляду Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування розпорядження про розгляд скарги»;

пункти 1 і 2 частини другої викласти в такій редакції:

«1) рішення, прийняті органами ліцензування відповідно до цього Закону, крім рішень про залишення заяви про отримання ліцензії без розгляду, відмову у видачі ліцензії, - наступного робочого дня після їх прийняття;

2) відомості про ліцензування, визначені абзацами шостим, дванадцятим, тринадцятим пункту 45 частини другої та абзацами шостим, дванадцятим, тринадцятим пункту 20 частини четвертої статті 9 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань», - наступного робочого дня після направлення спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування повідомлення про прийняття до розгляду Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування розпорядження про розгляд скарги»;

19) старту 19 викласти в такій редакції:

«Стаття 19. Нагляд і контроль у сфері ліцензування

1. Державний нагляд за додержанням органами ліцензування вимог законодавства у сфері ліцензування здійснюється спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування шляхом проведення планових та позапланових перевірок у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Спеціально уповноважений орган з питань ліцензування може проводити позапланові перевірки додержання органами ліцензування вимог законодавства у сфері ліцензування на підставах:

1) наявності обґрутованого повідомлення в письмовій формі про порушення органом ліцензування вимог законодавства у сфері ліцензування;

2) видання розпорядження про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування з метою перевірки його виконання органом ліцензування;

3) виявлення інформації, що вказує на порушення органом ліцензування вимог законодавства у сфері ліцензування (зокрема, в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, листах, звітів з розрахунками з ресурсами органів ліцензування);

4) за дорученням Президента України.

Керівник органу ліцензування зобов'язани забезпечити надання посадовим особам спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування під час проведення ними перевірки додержання органом ліцензування вимог законодавства у сфері ліцензування (зокрема, в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, листах, звітів з розрахунками з ресурсами органів ліцензування);

Спеціально уповноважений орган з питань ліцензування складає акт перевірки у двох примірниках в останній день перевірки.

Один примірник акта видается керівнику органу ліцензування, діяльність якого перевірялася, а другий примірник - зберігається спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування.

У разі виявлення порушення органом ліцензування вимог законодавства у сфері ліцензування спеціально уповноважений орган з питань ліцензування розпорядженням про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування.

Орган ліцензування, що одержав розпорядження про усунення порушень законодавства у сфері ліцензування, зобов'язани зупинитися (про що вноситься запис до ліцензійного реєстру) до дня внесення спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування на дії (бездіяльність) органу ліцензування на підставі розпорядження на зупинення органом ліцензування вимог законодавства у сфері ліцензування.

Для провадження перевірки органом ліцензування створюється комісія, до складу якої можуть входити виключно працівники такого органу та працівники його територіальних органів.

Під час проведення органом ліцензування перевірки ліцензіат зобов'язани забезпечити присутність керівника чи його заступника та підприємства.

3. Контроль за додержанням ліцензіатами ліцензійних умов здійснюють у межах своїх повноважень органи ліцензування шляхом проведення планових і позапланових перевірок відповідно до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Для проведення перевірки органом ліцензування створюється комісія, до складу якої можуть входити виключно працівники такого органу та працівники його територіальних органів.

Під час проведення органом ліцензування перевірки ліцензіат зобов'язани забезпечити присутність керівника чи його заступника та підприємства.

4. Контроль за наявністю у суб'єктів господарювання ліцензійних умов здійснюють державні органи ліцензування згідно з інформацією, що вказує на недотримання ними ліцензійних умов, - з метою перевірки додержання ліцензією ліцензійних умов у відповідній частині;

5) виявлення в документах, що подаються ліцензією до органу ліцензування згідно із цим Законом, інформації, що вказує на недотримання ними ліцензійних умов, - з метою перевірки додержання ліцензією ліцензійних умов у відповідній частині;

6) виявлення в документах, що подаються ліцензією до органу ліцензування згідно з інформацією, що вказує на недотримання ними ліцензійних умов, - з метою перевірки додержання ліцензією ліцензійних умов у відповідній частині;

7) виявлення в документах, що подаються ліцензією до органу ліцензування згідно з інформацією, що вказує на недотримання ними ліцензійних умов, - з метою перевірки додержання ліцензією ліцензійних умов у відповідній частині;

8) виявлення в документах, що подаються ліцензією до органу ліцензування згідно з інформацією, що вказує на недотримання ними ліцензійних умов, - з метою перевірки додержання ліцензією ліцензійних умов у відповідній частині;

9) виявлення в документах, що подаються ліцензією до органу ліцензування згідно з інформацією, що вказує на недотримання ними ліцензійних умов, - з метою перевірки додержання ліцензією ліцензійних умов у відповідній частині;

10) виявлення в документах, що подаються ліцензією до органу ліцензування згідно з інформацією, що вказує на недотримання ними ліцензійних умов, - з метою перевірки додержання ліцензією ліцензійних умов у відповідній частині;

1